

[Finansministeren.]

om kapitalbindingskonti siges i betydelig grad at favorisere personer med betydelige indtægter, medens de, der kun har ringe evne til at foretage en opsparing, i virkeligheden får den mindste begunstigeelse. Derfor tilsigter lovforslaget at tilvejebringe en ordning, hvor præmieringen ydes på anden måde end blot ved skattebegunstigelse.

For at fremme opsparingslysten også hos personer med mindre indtægter foreslås der etableret en ordning, hvorefter staten yder et opsparingstillæg på 100 kr., så snart spareren har foretaget en opsparing på 900 kr. For at opnå statstilskud forudsættes det dog, at de opsparede midler bindes i pengeinstituttet i en 5 års periode. Da der i et vist omfang vil forekomme tilfælde, hvor det vil være ønskeligt for en sparer at kunne hæve opsparingen, f. eks. på grund af trang, har man i forslaget åbnet adgang for spareren til at kunne hæve opsparingen, hvorved han dog vil gå glip af de fordele, som ordningen indebærer.

Af pengeinstitutterne forventes idestændet med den højeste indlånsrente.

Jeg har for at hindre spekulation i opsparingsbegunstigelsen ved formueoverflytning ment det hensigtsmæssigt at begrænse adgangen til at foretage opsparing efter forslaget regler, således at der for personer over 18 år højst kan tegnes indtil 2 opsparingsrater, der hver svarer til 1 000 kr. i hvert tegningsår. En noget lignende begrænsning har været gennemført ved de hidtidige opsparingsordninger.

Regeringen agter foreløbig at åbne adgang for tegningen af sådanne opsparingsrater i 3 tegningsår, hvoraf det sidste udløber den 30. juni 1964.

Da det første opsparingsår således må forudses at blive af kort varighed, foreslås det endvidere i § 3, stk. 3, at en opsparing, der blot andrager 450 kr., i det første tegningsår skal kunne belønnes med et opsparingstillæg på 50 kr.

Som ved de øvrige opsparingsformer har jeg anset det for nødvendigt til en vis grad at begrænse adgangen til deltagelse i den her foreslåede præmierede opsparing. Begrænsningerne er imidlertid ikke knyttet til sparernes indtægts- eller formueforhold, ligesom det ikke skal dokumenteres, at en indbetaling på en opsparingskonto repræ-

senterer en nyopsparing. Erfaringerne fra tidligere har vist, at kontrolbestemmelser herom i praksis er meget vanskelige at administrere. Begrænsningen er i stedet knyttet til selve størrelsen af den opsparing, der kan foretages med begunstigeelse i henhold til lovforslaget. Eventuel nødvendighed af yderligere begrænsninger kan der sikkert bedst forhandles nærmere om under udvalgsarbejdet.

Fra regeringens side har vi under arbejdet med lovforslaget været inde på tanker om en pristalssikring af den opsparing, der omfattes af forslaget. Baggrunden herfor var ønsket om at finde en form, der kunne mindske folks frygt for, at deres opsparing skulle miste en del af sin værdi. Regeringens overvejelser herom er ikke medtaget i det her fremsatte forslag, men dette er ikke ensbetydende med, at tanken om en støtte til sikring af opsparingens værdi er opgivet. Dette problem fremsættes til åben og fri forhandling, og det er mit håb, at vi her i salen og i det udvalg, der vel bliver nedsat, kan få en frugtbar debat, der muliggør, at vi finder en vej til en effektiv fremme af den opsparing, som er en nødvendighed i det danske samfund.

Hermed tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Landbrugsministeren (Skytte): Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om afsætning af frisk dansk frugt og danske gartneriprodukter*.

Lovforslaget indeholder i §§ 1-3 en fornyelse af den adgang, som landbrugsministeren havde efter lov af 4. marts 1959 om udførsel af frisk dansk frugt til — efter forhandling med et i henhold til loven nedsat udvalg, kontaktudvalget — at fastsætte forskrifter for udførslen af frisk frugt. Den tidligere lov udløb den 30. juni 1961. Bemyndigelsen til at fastsætte forskrifter angående udførslen af frisk frugt har under den tidligere lov vist sig nødvendig for at muliggøre en regulering af eksporten af æbler til Forbundsrepublikken Tyskland i en periode, hvor der principielt helt var spærret for import af æbler i Tyskland, men hvor der dog — når man fra dansk side